

randører samtidig med, at Værdien af Landets Produktion forringes ved, at en Del af denne kommer paa Markedet i mangelfuld Tilstand.

De foreslaaede Bestemmelser tager Sigte paa disse Forhold, idet de vil muliggøre Forskrifter, der vil gøre Levering af sekunda Æg til daarlig Forretning for den paagældende Leverandør eller Mellemandler.

Til § 3.

I den nugældende Lov indeholdes Bestemmelse om, at Æg, hvis Beskaffenhed eller Sorteringsvægt findes ikke at svare til Angivelserne, skal bedømmes af en Voldgift, bestaaende af 3 Mænd, hvoraf Landbrugsministeren vælger 2 Mænd og vedkommende Eksportør 1 Mand. Denne Bestemmelse viste sig straks at være uheldig i sin Form, og Bestemmelsen blev derfor med Tilslutning af Foreningen af danske Ægeksporthører, Andelselskaberne og De samvirkende danske Købmandsforeninger praktiseret saaledes, at Voldgiftens Formand blev valgt indenfor Kontrollen, medens de andre Voldgiftsmænd blev udtaget efter Tur af en af Eksportørerne indstillet Kreds af Eksportører. Omend denne Fremgangsmaade er bedre, har den dog klart vist sine Mangler. Bedømmelsen foretages i Realiteten af Eksportørerne selv, og som Grundlag tjener den til enhver Tid værende Standardkvalitet af danske Æg. Hvis denne Standardkvalitet jævnt forringes, vil det være Voldgiftsinstitutionen umuligt at holde igen. Voldgiften er dernæst et tungt arbejdende Apparat, og ensartede Bedømmelser lader sig vanskelig sikre. Man maa derfor ønske en mere praktisk Fremgangsmaade og har i Overensstemmelse med Fremgangsmaaden

i den irske Fristat foreslaet, at Bedømmelsen foretages af Kontrollen, dog under Rekurs til to af Landbrugsministeriet udenfor Eksportørernes Kreds valgte Skønsmænd i Forening, hvis Bedømmelse er afgørende. Man har foreløbig tænkt sig, at den ene af disse Skønsmænd kunde være Statskonsulenten i Fjerkræavl, og at den anden kunde være Overinspektøren ved Kontrollen. For disse maa da passende Suppleanter udpeges.

Naar man endelig har foreslaet, at der til Afholdelsen af de Udgifter, der er forbundne med Kontrollen med Overholdelsen af Lovens Bestemmelser, kan paa-lignes de autoriserede Eksportører en Afgift paa alle danske Æg, der udføres herfra Landet, er Aarsagen i første Række den, at Tilsynet med Overholdelsen af de af Hensyn til Eksporten paatænkte Bestemmelser om Æg, der leveres til Videreforhandling, vil udkræve nogen Udvidelse af det forhaandenværende Kontrolpersonale, og at man finder det urimeligt at lade Statskassen afholde de hertil medgaaende Udgifter. Men rent principielt maa man isvrigt anse det for ganske naturligt, at de autoriserede Eksportører udreder de med den heromhandlede Kontrol forbundne Udgifter, bortset fra Lønningerne til det ved Kontrollen fast ansatte Personale, hvis Virksomhed ligger paa forskellige Omraader. Hermed falder ogsaa i Traad, at Eksportsvineslagterierne betaler Lønning til de ved disse ansatte kontrollerende Dyrslæger og Opsynsmænd samt, at Mejerierne i alt væsentligt udreder de Udgifter, der er forbundne med Afholdelse af Smørbedømmelser paa Forsøgslaboratoriet. Lignende Bestemmelser findes ogsaa i flere andre Landes Æglove, og der kan her kun blive Tale om en Afgift af ganske uvæsentlig Størrelse pr. Kasse Æg.